

รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษารายวิชา 1102003

การฟังและการพูดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

English Learning Styles of Students in Listening and Speaking Course

(1102003) RajabhatMahaSarakham University

ชูชีพ บัวขาว

Choosheep Buakhao

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ใน 6 แบบ คือรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)รูปแบบวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)รูปแบบวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS) และรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GIS)ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ผ่านการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ (1102003) การฟังและการพูด และกำลังลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ (3021207) การฟังและการพูด ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 2 กลุ่ม สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 2 กลุ่ม และสาขาวิชา Joint-Degree English Program จำนวน 2 กลุ่ม รวม 6 กลุ่ม จำนวน 257 คน ได้มาโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบยกกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยเลือกทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Independent Samples) และ F-test (One-way ANOVA)ผลการวิจัยพบว่า

รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชอบใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่ม (GLS) มีค่าระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3.63 รองลงมาเป็น รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS) มีค่าระดับความคิดเห็น 3.54 และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) มีค่าระดับความคิดเห็น 3.45

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ; การฟังและการพูด

ABSTRACT

The current study aimed to investigate learning styles of students enrolling in Listening and Speaking courses at Rajabhat Maha Sarakham University. Six learning styles including visual learning style (VLS), auditory learning styles (ALS), tactile learning style (TLS), kinesthetic Learning Style (KLS), individual learning style (ILS), and group learning style (GLS) were taken into consideration. Selected by cluster random sampling, the population were 257 students enrolling in two courses of 1102003 and 3021207 Listening and Speaking. The students were majoring in English, Business English, and Joint-degree English program. The instrument was a set of questionnaire designed in 5 Likert Scales. The statistics used in data analysis were percentage, mean score, standard deviation, t-test (Independent Samples), and F-test (One-way ANOVA). The results of the study were as follows.

The top three used learning styles among the students were group learning style ($\bar{X}$ = 3.63), Auditory learning style ($\bar{X}$ = 3.54), and kinesthetic learning style ($\bar{X}$ = 3.45) respectively.

Keywords : English learning styles, Listening and Speaking Courses

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 4 ได้กำหนดแนวการจัดการศึกษามาตรา 22 ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” ซึ่งแนวการจัดการศึกษาลักษณะนี้คือการเน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง โดยจัดเนื้อหา และกิจกรรม การเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ แต่กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นไม่สามารถเป็นหลักประกันได้ว่า ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่วางแผนไว้ พบว่าผู้เรียนที่มีความตั้งใจในการเรียน แต่กลับมีผลการเรียน อยู่ในระดับปานกลางหรือต่ำ ซึ่งองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา คือ การทำความเข้าใจในวิธีหรือรูปแบบการเรียนรู้

(Learning Style) ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการเรียน การสอน รูปแบบใด ถ้าผู้สอนไม่เข้าใจรูปแบบ การเรียนของผู้เรียนแล้ว การเรียนการสอนนั้น อาจไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สูงสุดได้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำการเปิดสอนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการศึกษาเป็นการจัดการศึกษาแบบชั้นเรียนและรูปแบบอื่นตามที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 เพื่อให้ นักศึกษามีองค์ความรู้ในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การกล่าวลา การแนะนำ การแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว การบรรยายลักษณะของคน สถานที่และสิ่งของ การพูดโทรศัพท์ และการติดต่อโดยใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การถามและบอกทาง การซื้อและขาย สิ่งของ การเชิญ การกล่าวแสดงความรู้จัก เป็นต้น

ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษา รูปแบบ การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษารายวิชา 1102003 การฟังและการพูด มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่านักศึกษามีการศึกษาเนื้อหาบทเรียนหรือจุดประสงค์ การเรียนรู้ของแต่ละบทเรียนล่วงหน้า ลองทำแบบ ฝึกหัดของแต่ละบทเรียนล่วงหน้า เตรียมความพร้อม ทางร่างกาย และทบทวนบทเรียน เนื่องจากที่ผ่านมา ยังขาดเทคนิควิธีการนำรูปแบบการเรียนรู้มาใช้ในการ เรียนอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง เช่น รูปแบบ การเรียนรู้การใช้สายตา (Visual Learning Style) นักศึกษาอ่านเรื่องและการศึกษาแผนผัง แผนภูมิ และ สื่อประกอบภาพอื่นๆ เช่น รูปภาพ ป้ายประกาศ วิดีทัศน์ และภาพยนตร์ ความสามารถในการมอง ข้อความจากหนังสือ บนกระดานหรือจากแบบฝึกหัด และจดจำข้อความเหล่านั้นได้ ยังไม่ดีมากกว่าจดจำการ บอกกล่าว หรือคำสอนของผู้สอน นักศึกษาไม่ต้องการ ฟังคำอธิบายจากคำบอกเล่าของผู้อื่น เพราะต้องการ อ่านและเข้าใจข้อความเหล่านั้นด้วยตนเองเพื่อช่วยใน การจดจำ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (Auditory Learning Style) นักศึกษาขาดการเรียนรู้จากสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟัง เช่น การฟังการบรรยาย บท สนทนา แถบบันทึกเสียง และคำสั่ง นักศึกษาไม่ใส่ใจ วิธีการเรียนรู้ด้วยการฟังคำสอน หรือคำบอกเล่าจาก บุคคลอื่น นักศึกษาบางคนจะเรียนรู้และจดจำสิ่งต่างๆ จากคำอธิบายของบุคคลอื่น ชอบวิธีการอ่านออกเสียง ดัง เพื่อให้ตนเองได้ยินและสามารถจดจำเนื้อหาวิชา ของการเรียนรู้สิ่งใหม่ได้จากการอ่านออกเสียง จากการ ฟังเทปการฟังผู้สอนสอน การอภิปรายร่วมในชั้นเรียน หรือการมีการโต้ตอบอภิปรายกับเพื่อนร่วมชั้นหรือกับ อาจารย์ในชั้นเรียน รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (Tactile Learning Style) นักศึกษาไม่ได้เรียนรู้ด้วย การลงมือกระทำงานต่างๆ เช่น การสร้างรูปจำลอง การ ทำการทดลองในห้องทดลอง และการเรียนรู้จากวัตถุ ต่างๆ ที่จับต้องได้ เช่น สมุดภาพ หรือ บัตรคำ นักศึกษา ประเภทนี้ชอบการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มากกว่า การอ่าน การฟังจากบุคคลอื่น หรือการ

สังเกตการณ์ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนใน สถานการณ์ต่างๆ (Kinesthetic Learning Style) นักศึกษาไม่ใส่ใจเรียนรู้จากการปฏิบัติตนใน สถานการณ์จำลองที่จำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวใน สถานการณ์การเรียนนั้น เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร การสัมภาษณ์ รวมถึงการเรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง และการเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมอย่างสมบูรณ์ รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง (Individual Learning Style) นักศึกษาไม่สนใจเรียน ด้วยตนเองทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน เนื่องจากนักศึกษาไม่ชื่นชอบวิธีการ เรียนด้วยตนเองตามลำพังในสถานการณ์การเรียน และ ไม่สามารถคิดแก้ปัญหาเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และเข้าใจ ข้อเท็จจริงต่างๆ และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียน เป็นกลุ่ม (Group Learning Style) นักศึกษาไม่ยอมรับ สถานการณ์ในการเรียนที่นักศึกษาทำงานร่วมกับเพื่อน ร่วมชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นคู่หรือกลุ่ม ซึ่งนักศึกษา สามารถคิดแก้ปัญหาในระหว่างการเรียนสิ่งใหม่ด้วย ตนเอง ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษารายวิชา 1102003 การฟังและการพูด มา ศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชา การฟังและการพูด คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในรายวิชาการฟังและการพูดภาษา อังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษา อังกฤษรายวิชาการฟังและการพูดแตกต่างกัน
2. เพศมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษรายวิชาการฟังและการพูดของนักศึกษา

3. สาขาวิชามีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาการฟังและการพูดของนักศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม แบ่งเป็น 6 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL) 2) รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL) 3) รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS) 4) รูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) 5) รูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS) และ 6) รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GIS)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และสาขาวิชา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษประกอบด้วย

2.2.1 รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)

2.2.2 รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)

2.2.3 รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)

2.2.4 รูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)

2.2.5 รูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)

2.2.6 รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GIS)

3. สถานที่ทำการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4. ระยะเวลาในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการดำเนินการวิจัยได้ ดังนี้

1. ประชากร

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ผ่านการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ (1102003) การฟังและการพูด และกำลังลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ (3021207) การฟังและการพูด ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 2 กลุ่ม สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 2 กลุ่ม และสาขาวิชา Joint-Degree English Program จำนวน 2 กลุ่ม รวม 6 กลุ่ม จำนวน 257 คน ได้มาโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบยกลกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยเลือกทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามซึ่งนำมาจากแบบสอบถามของ ญัณฐนุช มั่นสาคร (2553 : 67) โดยนำมาปรับให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย มีดังนี้

2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire)
แบบสอบถามสำรวจรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ และสาขาวิชา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประเมินค่ารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ โดยการวิจัยนี้ใช้แบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ที่เรียกว่า Perceptual Learning Style Preference Questionnaire : PLSPQ (Reid, 1988 : 197) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ออกแบบเพื่อการสำรวจรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) และภาษาต่างประเทศ (EFL) ในระดับอุดมศึกษา ซึ่ง

ออกแบบและพัฒนาโดย Professor Joy M. Reid แห่ง University of Wyoming เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัส 4 ประเภท คือ การใช้สายตา (VSL-Visual Learning Style) การฟัง (ALS-Audio Learning Style) การกระทำ (TLS-Tactile Learning Style) การปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS-Kinesthetic Learning Style) และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Aspects) 2 ประเภท คือ การเรียนตามลำพัง (ILS-Individual Learning Style) และการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS-Group Learning Style) แบบสอบถาม PLSPQ มีข้อคำถามรูปแบบละ 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ

3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การสร้างเครื่องมือ

3.1.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอน การฟังและพูดภาษาอังกฤษ แล้วนำแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ด้วย PLSPQ (Perceptual Learning Style Preference Questionnaire) (Reid. 1988 : 128 ; อ้างอิงมาจาก ญัฎฐนุช มั่นสาคร. 2553 : 67) มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษารายวิชา 1102003 การฟังและการพูด มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามจำนวน 6 ด้าน

3.1.2 สร้างแบบสอบถาม

สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัย

3.1.3 จัดพิมพ์แบบสอบถาม

ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงกับประชากรที่ศึกษา

3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 นำแบบสอบถามที่

สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประเมินคุณภาพตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ด้านความถูกต้องเหมาะสมขององค์ประกอบส่วนต่างๆ ของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงตามคำ

แนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และคำนวณคะแนนเฉลี่ยคุณภาพการประเมินแผนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ซึ่งผลการประเมินคุณภาพมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

3.2.2 ตรวจสอบความเชื่อ

มั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หลักสูตรปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ที่เคยเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ (1102003) การฟังและการพูด จำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวม ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.92

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษารายวิชา 1102003 การฟังและการพูด มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามโดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการ

เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2560 โดยนำแบบสอบถามแจกให้กับนักศึกษาประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยประสานงานกับอาจารย์ผู้สอน ตามกลุ่มที่เรียนให้แก่นักศึกษาภายในชั้นเรียน

4.2 ผู้วิจัยเป็นผู้ทำหน้าที่รวบรวม

แบบสอบถามเมื่อนักศึกษาตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้คืน จำนวน 257 ชุดคิดเป็นร้อยละ 100 และนำไปตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามในแต่ละข้อคำถาม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 การจัดทำคู่มือการรหัสข้อมูลและ

ทำการลงรหัสข้อที่ได้รับ (Coding) เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่เรียนนิเวศวิทยาภาษาอังกฤษ (1102003) การฟังและการพูด ที่มีภูมิหลังแตกต่างกันจำแนกตามเพศ และสาขาวิชาที่เรียน โดยในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีตัวอย่างดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ลักษณะการกำหนดตัวเลือกในข้อคำถามเป็นตารางประเมินค่าแบบ Rating Scale ของ Likert มีข้อให้เลือกตอบเพื่อประเมินระดับการปฏิบัติ 5 ระดับ และมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5 คะแนน, เห็นด้วย 4 คะแนน, เฉยๆหรือไม่แน่ใจ 3 คะแนน, ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 คะแนน และไม่เห็นด้วย 1 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

เฉยๆหรือไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 1 คะแนน

การคิดคะแนนและแปลความหมาย มีดังนี้
การคิดคะแนน

คะแนนรูปแบบ = คะแนนรวมของข้อคำถามในแต่ละรูปแบบ $\times 2$

การแปลความหมาย

รูปแบบการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบใช้ (Major Learning Style Preference) รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ได้ดีในการเรียนรู้ (Minor Learning Style Preference) และรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความยากลำบากในการเรียนรู้ (Negligible Learning Style Preference)

ระดับคะแนนรูปแบบ ความหมาย

38-50 คะแนน Major Learning Style Preference

25-37 คะแนน Minor Learning Style Preference

0-24 คะแนน Negligible Learning Style Preference

5.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา กับภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดย

5.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่า t (t-test) Independent Sample

5.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชา กับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยทดสอบค่า F (F-test One-way ANOVA)

5.4 วิเคราะห์ระดับการใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดย

5.4.1 วิเคราะห์ระดับการใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา (เช่นเดียวกับ 5.1)

5.4.2 จำนวนรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา (เช่นเดียวกับ 5.1)

5.5 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนักศึกษา

5.5.1 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับเพศ (เช่นเดียวกับ 5.1)

5.5.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับสาขาวิชา (เช่นเดียวกับ 5.1)

5.6 วิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ของนักศึกษา ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์

โดยการพรรณนาแล้วบรรยายเป็นความเรียง

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 ค่าร้อยละ

6.1.2 ค่าเฉลี่ย

6.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

6.2.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่าง

ตัวแปรเพศ ใช้ค่า t (t-test)

6.2.2 ทดสอบความแตกต่าง

ระหว่างตัวแปรสาขาวิชา ใช้ค่า F (F-test)

6.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 76.40 และศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 23.60

2. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับเฉยๆ หรือไม่แน่ใจ ($\mu = 3.41$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบอยู่ในระดับ เห็นด้วย 2 รูปแบบ ได้แก่รูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม ($\mu = 3.63$) และรูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง ($\mu = 3.54$) และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบอยู่ในระดับ เฉยๆหรือไม่แน่ใจ 4 รูปแบบ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ รูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ ($\mu = 3.45$) รองลงมา คือ รูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ ($\mu = 3.35$) รูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา ($\mu = 3.33$) และรูปแบบที่ใช้ในการ

เรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง ($\mu = 3.18$)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาชายและหญิง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมและทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาต่างกัน มีความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ กับสาขาวิชา Joint-Degree English Program อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ระดับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นหลัก คือ การเรียนเป็นกลุ่ม จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 26.13 การเรียนด้วยการฟัง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 19.82 การเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 19.37 การเรียนด้วยการใช้สายตา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 12.16 การเรียนด้วยการกระทำ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 11.12 และการเรียนแบบตามลำพังน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.91 ส่วนรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นรอง คือรูปแบบการเรียนด้วยการใช้สายตา และรูปแบบการเรียนด้วยการกระทำมากที่สุด จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 84.24 รูปแบบการเรียนแบบตามลำพังจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 82.43 การเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 76.58 รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 74.32 และรูปแบบการเรียนด้วยการเรียนเป็นกลุ่มน้อยที่สุด จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 67.57 และรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้เล็กน้อย คือ รูปแบบการเรียนตาม

ลำพังมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.66 รูปแบบการเรียนเป็นกลุ่ม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.86 รูปแบบการเรียนด้วยการกระทำ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 รูปแบบการเรียนแบบด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05 รูปแบบการเรียนด้วยการใช้สายตาน้อยสุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 และจำนวนรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ส่วนใหญ่ไม่มีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้ คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมาคือ มีรูปแบบที่ชอบใช้เพียง 1 รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 18.0 มีรูปแบบที่ชอบใช้ 2 รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 10.4 มีรูปแบบที่ชอบใช้ 4 รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 5.0 มีรูปแบบที่ชอบใช้ 3 รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 3.6 และมีรูปแบบที่ชอบใช้ 5 รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ และมีรูปแบบที่ชอบใช้ทั้ง 6 รูปแบบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.2 และส่วนใหญ่ชอบใช้รูปแบบการเรียนด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) คิดเป็นร้อยละ 16.3 รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) คิดเป็นร้อยละ 8.6 รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง (ALS) คิดเป็นร้อยละ 6.5 และรูปแบบการเรียนตามลำพัง (ILS) คิดเป็นร้อยละ 6.5

5. นักศึกษาเพศชายและหญิงมีรูปแบบการเรียนที่ชอบใช้คล้ายคลึงกัน คือ นักศึกษาชายและหญิงชอบใช้รูปแบบการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.48 รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง (ALS) คิดเป็นร้อยละ 20.09 รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) คิดเป็นร้อยละ 19.63 เมื่อทดสอบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยระหว่างเพศของนักศึกษา พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นักศึกษาชายและหญิงมีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้ไม่แตกต่างกัน ($X^2 = 1.934, p = 0.709$) และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน ชอบใช้

รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษคล้ายคลึงกัน คือ รูปแบบการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) มากที่สุด ภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 26.39 รองลงมา คือ รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง (ALS) คิดเป็นร้อยละ 20.37 และ รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) คิดเป็นร้อยละ 19.44 เมื่อทดสอบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระหว่างสาขาวิชาของนักศึกษา พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นักศึกษาที่อยู่สาขาวิชาแตกต่างกันมีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้ไม่แตกต่างกัน ($X^2 = 8.582, p = 0.396$)

6. นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ทั้ง 3 สาขาวิชา สรุปได้ว่า นักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชา ชอบเรียนหรือทำกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นกลุ่มกับเพื่อนๆ มากที่สุด รองลงมา คือ ชอบเรียนแบบฟังคำบรรยายหรือการอธิบายจากอาจารย์ผู้สอน และอยากฟังเสียงภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา เรียนจากการฟังเพลงหรือวิดีโอ นอกจากนั้น นักศึกษายังชอบเรียนโดยการปฏิบัติ หรือทำกิจกรรมสนทนากันต่างๆ เช่น เล่นเกมส์ ภาษาอังกฤษสนุกๆ ในชั้นเรียน หรือฝึกพูดสนทนากับเจ้าของภาษาจริงๆ ในชั้นเรียน รวมทั้งอยากให้อาจารย์ผู้สอนเน้นเรื่องคำศัพท์ โดยเฉพาะการออกเสียงและความหมายของคำศัพท์

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความหมายของรูปแบบการเรียนซึ่งได้มีการทบทวนเอกสารวรรณกรรมในบทที่ 2 มีความหมายโดยสรุปว่า รูปแบบการเรียน คือ วิธีการที่ผู้เรียนใช้จนเป็นนิสัยในการเรียนรู้สร้างความคิดรวบยอด จัดจำข้อมูล และนำความรู้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้โดยมีความชอบความถนัด เจตคติ ประสบการณ์ และบุคลิกภาพของผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้

และรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ด้วย PLSPQ (Perceptual Learning Style Preference Questionnaires) ซึ่งมีจำนวน 6 แบบ ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (VLS- Visual Learning Style) 2) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS- Audio Learning Style) 3) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (TLS- Tactile Learning Style) 4) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS- Kinesthetic Learning Style) 5) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนตามลำพัง (ILS- Individual Learning Style) และ 6) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS- Group Learning Style) จากการศึกษาแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 รูปแบบพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS- Group Learning Style) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบมากที่สุด รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS- Audio Learning Style) และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS- Kinesthetic Learning Style) จากการสรุปผลการวิจัยโดยภาพรวม พบว่านักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ ดำรง นิมนานสุทธิ์ (2555 : 87) ที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษา อังกฤษของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษาชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา การฟัง และการเรียนเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับ ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2555 : 82) ที่ศึกษาสไตล์ในการเรียนรู้ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้หลักสามอันดับแรกคือ การเรียนแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่ม การปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ และแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง และสอดคล้องกับ ญญ์นุช มั่นสาคร (2553 : 76)

ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา กับภูมิหลังที่ต่างกัน คือ เพศ คณะ ระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ คณะบัญชี บริหารธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาชอบใช้มากที่สุด สามอันดับแรก คือ การเรียนเป็นกลุ่ม การเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ และการฟัง ตามลำดับ นักศึกษาที่มีเพศ คณะและระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปต่างกันมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชอบใช้ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาชอบใช้มากที่สุด คือ การเรียนเป็นกลุ่ม แสดงให้เห็นว่า นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามชอบที่จะทำงานร่วมกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมชั้นไม่ว่าจะเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม และชอบการเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อนมากกว่าที่จะคิดแก้ปัญหาในระหว่างการเรียนสิ่งใหม่ด้วยตนเอง โดยจะเรียนรู้ได้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนตั้งแต่ 2-3 คนขึ้นไป แรงจูงใจในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆเกิดจากการกระตุ้นและความช่วยเหลือของกลุ่ม ทั้งนี้อาจเนื่องจากการเรียนร่วมกับผู้อื่นสามารถช่วยสร้างความมั่นใจในการทำกิจกรรมในการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากการมีกลุ่มเพื่อนจะมีการระดมความคิด มีบุคคลอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งบางความคิดเห็นอาจสอดคล้องกับคนหมู่มาก ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในคำตอบมากกว่า การเรียนตามลำพังด้วยตนเอง เพราะจะขาดคนช่วยสนับสนุนความคิดของผู้เรียน ทำให้ขาดความมั่นใจและทำให้ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพราะกลัวการเสียหน้า สำหรับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่แตกต่างจากนักศึกษาต่างชาติ คือ นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชอบใช้รูปแบบการเรียนเป็นกลุ่ม ในขณะที่นักศึกษาในประเทศอื่นๆ ส่วนใหญ่ชอบใช้รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ และไม่ชอบใช้รูปแบบการเรียนเป็นกลุ่ม

สรุปผลการวิจัย

1. ด้านความแตกต่างของการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม มีอยู่ 3 รูปแบบ คือ รูปแบบการเรียนแบบกลุ่ม (GLS) มีค่าระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3.63 รองลงมา เป็น รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง (ALS) มีค่าระดับความคิดเห็น 3.54 และรูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) มีค่าระดับความคิดเห็น 3.45 ตามลำดับ ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทั้งกลุ่ม มีค่าระดับเป็น 3.41 ส่วนรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่มีค่าระดับความคิดเห็นต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั้งกลุ่ม พบว่า รูปแบบการเรียนด้วยการกระทำ (TLS) มีค่าระดับความคิดเห็นเป็น 3.35 รองลงมาเป็นรูปแบบการเรียนด้วยการใช้สายตา (VLS) มีค่าระดับความคิดเห็นเป็น 3.33 และ รูปแบบการเรียนตามลำพัง (ILS) มีค่าระดับความคิดเห็นเป็น 3.18 ตามลำดับ

2. ด้านรูปแบบของกระบวนการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม พบว่า นักศึกษามีระดับค่าความคิดเห็นต่อ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนร่วมกับผู้อื่น และมีความเชื่อว่า จะเรียนรู้ได้ดีที่สุด เมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่นในระดับ 3.74 และ 3.67 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ย 3.63

3. ด้านรูปแบบของกระบวนการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง พบว่า นักศึกษามีระดับค่าความคิดเห็นต่อ รูปแบบการเรียนรู้ได้ดี เมื่อมีคนคอยบอกวิธีการทำสิ่ง ต่างๆ ในชั้นเรียน ที่ระดับ 3.77 รองลงมาเป็นการเรียนรู้ เมื่อครูบอกให้ทราบถึงขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ทำให้เข้าใจมากขึ้นระดับ 3.66 และเมื่ออยู่ในชั้นเรียนก็เรียนรู้ได้ดีเมื่อฟังคำบรรยายจากครู

ระดับ 3.62 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ย 3.54

4. ด้านรูปแบบของกระบวนการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ พบว่า นักศึกษามีระดับค่าความคิดเห็นต่อ รูปแบบการเรียนรู้ เมื่อได้ทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ทำให้เรียนรู้ดีขึ้น ที่ระดับ 3.68 รองลงมา เรียนรู้ได้ดีที่สุด เมื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับที่เรียน ระดับ 3.52 และสนุกกับการเรียน เมื่อได้ฝึกทำการทดลองในชั้นเรียน ที่ระดับ 3.50 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ย 3.45

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ควรจัดให้กับนักศึกษาควรจะมีรูปแบบการเรียนด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม รูปแบบการเรียนด้วยการฟังและรูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ดังนั้นในการจัดแผนกิจกรรมการสอน ผู้สอนควรจะนำผลของการศึกษานี้ไปประยุกต์ใช้กับการสอนในวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา โดยอาจจัดเป็นรูปแบบประสมก็ได้

1.2 ผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีการชี้แนะให้นักศึกษาตระหนักถึงการใช้และรู้จักวิธีการเรียนที่หลากหลายตามลักษณะการรับรู้ 4 ด้าน พร้อมกันนี้ผู้สอนควรให้แนวทางและชี้แนะถึงการตระหนักตนของนักศึกษาว่าตนเป็นผู้เรียนประเภทใด จากการจำแนกประเภทของผู้เรียน 4ประเภท คือ ผู้เรียนรู้ทางสายตา ผู้เรียนรู้ทางโสตประสาท ผู้เรียนรู้ทางการอ่านและเขียน และผู้เรียนรู้ทางร่างกายและความรู้สึก

1.3 การจัดกิจกรรมควรให้สอดคล้องกับกลุ่มของผู้เรียนและพื้นฐาน ทักษะ และความถนัดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงและประยุกต์ใช้ความรู้ด้านภาษาที่เรียนกับอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบการเรียน

ภาษาอังกฤษเช่นนี้กับนักศึกษาคนอื่นๆ เพื่อหาความแตกต่างและรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคณะ

2.2 ควรมีการศึกษาการจัดสื่อการเรียนการสอนที่ประกอบกิจกรรมตรวจสอบคล้อยกับกลุ่มผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- ณัฏฐานุช มั่นสาคร. (2553). ภูมิหลังและรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ดำรง นิมมานสุทธิ. (2555). การศึกษาแบบการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. (2555). การศึกษาสไตล์ในการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. [On line] Available from <http://www.culi.chula.ac.th/ejournal/panchalee.htm> 3 มีนาคม.
- Reid, K. (1988). *Towards the Effective School*. Oxford :Basic Blackwell.

